

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΛΕΒΙΔΗΣ

Τις 30 Μαΐου πέθανε ο μουσουργός Δημήτριος Κ. Λεβίδης. Ο Λεβίδης γεννήθηκε το 1888 στην Αθήνα. Ασχολήθηκε από μικρός με τη μουσική, ως μαθητής των Μπόπερ, Λαυράγκα κ. ά. στα Ώδεια Λότνερ και Αθηνών. Όταν τελείωσε τις γυμνασιακές του σπουδές έφυγε για την Έλβετία και μαθήτευσε στο Ώδειο Λωζάνης. Το 1907-1908 παρακολούθησε μαθήματα στη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου με καθηγητές τους Μότς και Ρ. Στράους. Εκεί έλαβε το α΄ βραβείο Λιστ με το έργο «Σονάτα». Το 1910 έγκρισε το έργο του στο Παρίσι όπου έδωσε το μεγαλύτερο μέρος του μουσικού του έργου. Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1933 όπου και συνέχισε το συνθετικό του έργο. Ασχολήθηκε με τα προβλήματα του ήχου και της Αρμονίας και δημοσιογράφησε πάνω σε ζητήματα της κινήσεως της Έλληνικής Μουσικής. Διετέλεσε Πρόεδρος της Ένώσεως Έλλήνων Μουσουργών κατά την περίοδο 1946-1947 και εργάστηκε δραστήρια για την ίδρυση του «Νεοελληνικού Ίδρύματος». Τα σπουδαιότερα έργα του Δ. Λεβίδη είναι: Σονάτα και άλλα κομμάτια για πιάνο, βαριασιόν, Σουίτα έγχορδων, Πρελούδιο και Φούγκα τρά Ρουμπιγάτι, τραγούδια πάνω σε στίχους του Πέτσου ποιητή Καγιάμ, ό Βοσκόρ και ή Νεράϊδα (χορόδραμα), Άγιος (Χορωδία - Όρχηστρα), Άρχαϊκός ύμνος, Ντέ Προφούντις, Σε ύμνοδμεν, Μυστική Συμφωνία, Φυλακτό τών θεών, Νεκρική Πομπή, Ίλιάδα και πολλά τραγούδια, μεταξύ τών όποιων τά γνωστά, Κυπαρίσι, Άργυρόκαστρο, Τά παλληκάρια της Πίνδου κ. ά. καθώς και πολλά άλλα συμφωνικά και χορωδικά.